

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriskem in Gradiškanskem“ in „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici, št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez depozitne naročnine se ne oziramo.

Oglaš in poslanice se računijo po Petit-vrsiah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje drke po prostoru.

— Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za oblike in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

— Tse za narod, svobodo in napredek! — Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabičič) tiska in zal.

Čisti računi.

V nedeljo so se računi stisili. Mi smo sicer ves čas govorili resnico ter označevali račune prav, ali Lah! so govorili baš nasprotno. V nedeljo pa so se stisili računi nasproti vsej javnosti, da vidi jasno pred seboj, kako je soditi dogodke v Gorici od binkoštnega ponedeljka dalje.

Lahi so bili v nedeljo mirni — zato je bil mir po ulicah ter se je vršila kolesarska veselica nemoteno. V obilem številu so šli Slovenci v nedeljo popoldne po Tekališčih, kjer so bili na binkoštni ponedeljek napadeni, mirno proti Velodromu. Laških demonstrantov ni bilo nikjeri.

Kdo torej dela nemir v Gorici? Kdo izziva? Slovenci ne. Slovenci so mirni. Tisti, ki delajo nemir, so Lah!, tisti, ki izzivajo, so Lah!.

Če Lah! mirujejo, pa je mir! To stoji pribito!

Politična oblast se je trudila na vse načine, da bi mogla dokazati, da so Slovenci izzivalci in rušitelji miru, toda ni se jej posrečilo. V nedeljo je dobila za svoje prizadevanje pošteno lekcijo, iz katere se gospoda na glavarstvu lahko kaj nauči.

Lahi so kričali, da Slovenci izzivajo ter delajo nemir, v nedeljo pa so Lah! mirovali, in glejte, lep mir je bil v Gorici. Umevno, ker Slovenci niso imeli nikakega izzivalnega namena, ne v nedeljo in ne o Binkoštih. S tem, da so mirovali, pa so pokazali Lah!, da niso imeli prav o Binkoštih, ko so napadali Slovence, obsodili so tako sami sebe in obsodeno je s tem vse tisto grdo banditstvo, katero je divjalo po Gorici o Binkoštih.

Seveda je čisto v redu, in nimamo nič proti temu, da je bil mir v nedeljo. Ali tako bi bilo moralo biti že na binkoštni ponedeljek, pa bi si bili prihranili škodo in blamažo.

Lahi so grozovito blamirani.

Tam o Binkoštih so kričali na vsa grla, da je laštvo Gorice v nevarnosti, da treba

brani to laštvo, čez mesec dnij pa jim je tako malo mar za laštvo Gorice, da se nič več ne bojijo boriti za laštvo, marveč poskrili so se ter pustili v miru prav tiste Slovence, kateri so se jim zdeli o Binkoštih tako strašno nevarni laštvo Gorice. Osmešili so se tako, da mora vsakdo le s pomilovanjem zreti na nje. Sledi pa iz njihovega mirovanja v nedeljo, da laštvo Gorice ni nič vredno. Prej taka unema, sedaj popolna brezbriznost. Ali ne čutijo, kako so vrgli v stran laštvo Gorice, za katero so toliko goreli? Sicer so storili čisto prav, ker laštvo Gorice ni vredno piškavega oreha — toda strašno so se osmešili. Računi gledajo laštva Gorice so torej tudi stisnjeni.

Kakšni stojijo torej Lah! pred nami? Ponizani, poraženi, pobiti.

Za lopovstva na binkoštni ponedeljek smo jih otepli z bojkotom, in rezultat je ta, da so vrgli med staro šaro laštvo Gorice, priznali, da so oni sami izzivalci in pretepači, Slovence pa so pustili na miru in v Gorici se je nemoteno vršila naša športna prireditev, ki je bila pred mesecem dnij še tako strašno nevarna laškemu značaju laškega goriškega mesta!

Na jasnem smo z računi, ki so za Lah! žalostni, za nas pa kažejo pridobitve. Vzeli smo jim tudi mestno zastavo. Kar sama ob sebi je prišla med mestne Slovence misel: razobesiti mestno zastavo belo-modro (saj je večji kos naše zastave, nedostaje le še rdeče barve) ter pripeti si na prsi znak belo-modri. To se je zgodilo in to je za nas pridobitev. Mi smo meščani kakor Lah! ter priznavamo mestno zastavo tudi za svojo. Doslej še ni vihrala nikdar na slovenskih veselicah v mestu, odslej pa bo vedno. Naša je tako, kakor laška; skupna nam je mestna zastava. Ali je Lahom to prav ali ne, to nas čisto nič ne briga....

Z računi smo zadovoljni. Pred javnostjo stoji odkrito laško početje in naš položaj je očrtan tako, da gledamo mirno v bodočnost. Naša pota so dobra in vedejo k pravemu cilju.

Mi gremo naprej!....

Kolesarska slavnost v Gorici dne 12. julija 1908.

Pred dirko.

V soboto zvečer smo čitali v „Corrieru“: „Il luogo di riunione per i cittadini, sia domani domenica 12 corrente nel pomeriggio al Giardino pubblico“. Ta stavek je napovedal mir za nedeljo.

V nedeljo popoldne je kazala Gorica svoje navadno lice. Po ulicah je bilo le malo gibanja, ker je pritisnila slovaška goriška vročina in ker so ob nedeljah prodajalne zaprte v mesecih juliju in avgustu. Proti 11. uri je postalo živahnije, kajti prišli so kolesarji iz Trsta in na vrtu hotela „Jelen“ se je vršil „Matinee“ koncert. Lepa družba se je zbrala tam in vladalo je živahno vrvenje. Kolesarjev iz Trsta je bilo okoli 40, vseh Tržančanov, katerih je prišlo mnogo popoldne, je bilo nad 100.

Nad vhodom v hotel „Jelen“ je vihrala mestna, belo-modra zastava, istotako nad kavarno „Central“, kjer je bilo živo, zlasti okoli druge in tretje ure. Potem se je začelo občinstvo shajati na Velodromu. V dolgih vrstah so šli po Tekališču Verdija in Fr. Josipa proti Velodromu. Povsodi je vladal mir. Pred slovečo kavarno „Europa“ na Travniku ni bilo ljudi, le pri vratih jih je par kukalo nasproti kavarni „Central“. Na Tekališčih je bil mir, in pred Gledališko kavarno je sedelo le par gospodov in dam. Laških demonstrantov ni bilo nikjer, sploh skoro nobenega Laha ni bilo na ulicah. Nič se ni zgodilo, in orožniki in redarji, ki so bili postavljeni na poti proti Velodromu, niso imeli drugega posla nego premišljevali, kako poče goriško solnce.

Pardon! Nekaj je vendarle bilo. Pred Gledališko kavarno je stal tik redarjev Muličev sin, ki se je odlikoval o Binkoštih v prvih vrstah demonstrantov, ter gledal, če imajo Slovenci kako slovensko znamenje. Grdo je gledal Muličev, in ko je prišlo med drugimi par Slovencev z malimi slovenskimi znaki na prsih, je ukazal sneti jih; in re-

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglašje je plačati leco Gorica. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in tehle tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekališču Jos. Verdi, Peter. Krelbel v Kapucinski ulici, I. Bajt v po kopalniški ulici, I. Matinassi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

darji so jih potrgali s prsij. Čemu to? Radi Muliča? Mislimo, da bi bilo to početje prav lahko izostalo! Zdelo se je kakor izzivanje!

Pred „Velodromom“ in v „Velodromu“ je bilo po tretji uri že živo. Ponosno so vihrale zastave, nad vrati pa je blestel kolesarski pozdrav „Zdravo“! V Velodromu so vihrale mestne, deželne pa tudi slovenske zastave, seveda je bilo te treba postaviti tako, da bi ne bodle v oči kakega Laha, ki bi s kritičnim očesom opazoval Velodrom. Občinstvo se je v Velodromu lepo razvrstilo okoli in okoli, vse je bilo polno, da je bil pogled na pestro množico krog in krog Velodroma naravnost čarovit. Okraski, muzej, menažerija, barake itd., vse je bilo odlično po naše. Občinstva iz mesta in z dežele se je nabralo okoli 6000. — Kolesarji so pridno švigali sem in tje, dirkači pa se pripravljali na dirko.

Opazalo se je posebno mestni grb, ovit v dve slovenski zastavi.

Dirka.

Težko je pričakovalo občinstvo, da prične vspeled. Ko je prišel, je vladala med občinstvom velika živahnost in veliko zanimanje. Vršila se je dirka po objavljenem vspeledu, in sklep jurije je ta-le:

I. Tekmovalna brzohoja (6 krogov = 2000 m, maksimalni čas 13 minut): 1. Ivan Perko — Trst, došel na cilj v 9'57"; 2. Edvard Rusjan — Gorica, v 10'38"; 3. Anton Vuga — Solkan, 1'.

Darila so tri: I. zlata svetinja, II. velika srebrna svetinja, III. mala srebrna svetinja. Prvi je dobil še palico s srebrnim ročajem in napisom: Najboljši pešec I. narodne dirke.

II. Dirka juniorov (3 kroge = 1000 m, maksimalna vožnja 5 minut): 1. Josip Makarović — Solkan, došel na cilj v 1'32"; 2. Josip Modričan — Trst, v 1'36"; 3. Božidar Potočnik — Prosek, v 1'42".

Darila: velika srebrna svetinja, mala srebrna in bakrena svetinja.

III. Društvena dirka „Balkan“ (3 kroge = 1000 m, maksimalna vožnja 3

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Je došel brez posebnih dogodkov. V Cour-la-Reine čaka na Vaše Veličanstvo.

— Toda v katerem vozu se odpeljemo?

— Poskrbel sem za vse, spodaj že čaka kočija na Vaše Veličanstvo.

— Pojdiva h kralju!

D'Artagnan se prikloni ter gre za kraljico.

Mladi Ludvik je bil že oblečen, izvzemši čevlje in suknjo; pustil je, da ga je Laporte oblekel, a čutil se je na glas temu ter ga obsopal z vprašanji, na katera je odgovarjal Laporte samo s temi besedami:

— Sir, kraljičino povelje je tako.

Postelja je bila odgrnjena, in videlo se je kraljevo perilo, tako obrabljeno, da je kazalo mestoma že luknje.

To je bila zopet priča Mazarinove skoposti.

Kraljica vstopi, d'Artagnan ostane na pragu. Ko zapazi deček kraljico, se izvije Laportu iz rok ter steče k njoj.

Kraljica migne d'Artagnanu, naj pride bliže.

D'Artagnan jo sluša.

— Sin moj, pravi Ana Avstrijska ter pokaže na mirnega mušketirja, ki je stal tu odkrit, glej, to je

gospod d'Artagnan, ki je hraber kakor eden onih starih junakov, o katerih tako radi slišite, da vam pravijo moje dame. Zapomnite si dobro njegovo ime in pogledajte ga dobro, da ne pozabite njegovega obraza. zakaj nočoj nam stori veliko uslugo.

Mladi kralj vpre v častnika svoje veliko, ponosno oko ter ponovi:

— Gospod d'Artagnan?

— Da, moj sin.

Mladi kralj dvigne počasi svojo majhno roko ter jo ponudi mušketirju; ta poklekne z eno nogo na tla ter jo poljubi.

— Gospod d'Artagnan, ponovi še enkrat Ludvik; prav, milostljiva gospa.

V tem trenutku se začuje neko šumenje, ki je prihajalo vedno bliže.

— Kaj je to? pravi kraljica.

— O, o! odvrne d'Artagnan ter napne hkratu svoje tenko uho in svoj bister pogled, to je ljudstvo, ki revoltira!

— Bežati moramo, pravi kraljica.

— Vaše Veličanstvo mi je izročilo vodstvo te zadeve: ostati treba in zvedeti, kaj hoče to ljudstvo.

— Gospod d'Artagnan!

— Jaz hočem biti odgovoren za vse.

Nič se ne rodi hitreje nego zaupanje, kjer je na mestu. Kraljica, ki je bila sama polna moči in poguma, je čutila pri drugih ti dve čednosti v najvišji meri.

— Storite, kakor veste, mu pravi, zanašam se na vas.

— Ali mi dovolite, Veličanstvo, da dajam pri celi tej stvari povelja v vašem imenu?

— Ukazujte, gospod.

— Kaj pa hoče zopet to ljudstvo? vpraša kralj.

— Videli bomo, odvrne d'Artagnan.

Nato odide naglo iz sobe.

Ropot je naraščal, zdelo se je, da je objel vso kraljevo palačo. Slišati je bilo klice, katerih pomena ni bilo mogoče razumeti. Jasno je bilo samo to, da pomenja to vpitje vstajo. Kralj, na pol oblečen, kraljica in Laporte so ostali vsi, kakor so bili, skoro nepremično na mestu ter poslušali in čakali.

Comminges, ki je bil ta večer na straži v kraljevi palači, je prihitel; imel je na dvoriščih in po konjušnicah kakih dvesto mož, ponudil jih je kraljici na razpolago.

— No, pravi Ana Avstrijska, ko je videla, da se je vrnil d'Artagnan, ne, kaj je?

— Milostljiva gospa, razširila se je govorica, da je zapustila kraljica palačo ter odvedla s seboj kralja, in ljudstvo hoče dokazov, da to ni res, sicer grozi, da poruši kraljevo palačo.

— O, to je preveč! vsklikne kraljica, in dokažem jim, da nisem odšla!

D'Artagnan je videl kraljici na obrazu, da namerava dati kako nasilno povelje. Približa se jej ter ji pravi tiho:

— Veličanstvo, mi še vedno zaupate?

Pri tem glasu se kraljica strese.

— Da, gospod, zaupam vam popolnoma... Recite.

(Dalje pride.)

minute): 1. Josip Modrijan — Trst, dospel na cilj v 1'41"; 2. Božidar Potočnik — Prosek, v 1'42"; 3. Evgen Vižin — Trst, v 1'47".

Darila: zlata, svetinja, velika srebrna in mala srebrna svetinja.

IV. Društvena dirka „Gorica“ (3 kroge = 1000 m, maksimalna vožnja 3 minute): 1. Jos. Makarovič — Solkan, dospel na cilj v 1'31"; 2. Edvard Rusjan — Gorica, v 1'34"; 3. Anton Mozetič — Solkan v 1'35".

Darila: zlata, velika srebrna in mala srebrna svetinja. Prvi je dobil še trak z napisom: Prvak kolesarskega društva „Gorica“.

V. Dirka hitrosti (1 krog = 333 m, maksimalna vožnja 28 sekund): Edvard Rusjan, dospel na cilj v 28 sek., iz Gorice (edino darilo).

Darila: zlata svetinja, dar g. predsednika kolesarskega društva „Gorica“, Rud. Drufovka.

VI. Narodna dirka (3 kroge = 1000 m, maksimalna vožnja 2 min): 1. Jos. Modrijan — Trst, dospel na cilj v 1'37"; 2. Anton Mozetič — Solkan, v 1'39"; 3. Evgen Vižin — Trst, v 1'40".

Darila: zlata, velika in mala srebrna svetinja.

VII. Glavna dirka (10 krogov = 3333 m, maksimalna vožnja 8 minut): 1. Edv. Rusjan — Gorica, dospel na cilj v 6'17"; 2. Jos. Makarovič — Solkan v 6'17"; 3. Jos. Modrijan — Trst, v 6'18".

Darila: zlata, velika srebrna in mala srebrna svetinja.

Po končani dirki so nastopili vsi zmagovalci ter napravili 1 krog.

Pripomniti moramo tu, da je pred in med dirko godba tukajšnjega pešpolka št. 47. svirala prav dobro razne slovanske pesmi, med njimi našo „Hej Slovani!“

Po dirki.

Prišel je ples, ki se je razvil prav živahno, občinstvo je posedlo okoli miz, mal del občinstva pa je odšel domov. Lepo je bilo videti pestro občinstvo, kako se je prijetno zabavalo. Srečanje za novo dvokolo, vredno 300 K, se je vršilo ob splošnem zanimanju. Kolo je dobil g. Ivan Likar, notarski uradnik v Gorici. Razni peveci se peli, zvečer pa so letali v zrak umetni ognji, nasproti na Kalvariji pa je tudi pekalo iz raketa in bomb. Umetalne ognje je proizvajal znani naš pyrotehnik Ferdo Makuc. Posebno lepo je bilo kolo s kolesarskim grbom. G. Makuc je vreden vse pohvale.

Tržaški gostje so odhajali, drugo občinstvo pa je ostalo še na Velodromu v prijetnem hladu poletne noči. — Ves čas je vladal mir in red.

Končno moramo omeniti, da so prodajale cenj. dame prav pridno razne reči v dobrodelne namene.

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Iz St. Andreja. — Kedo se ne spominja basni, kako je prišel jež, ko je bil lačen in potreben gorkega stanovanja, moledovat k lisici, češ naj ga ohrani za nekoliko časa.

No, lisica se je ježa usmilila in ga k sebi vzela, ter s tem storila telesno delo usmiljenja. Ko se je pa jež najedel s tem, kar je lisica pripravila v svoj brlog, začel se je jež raztezati dan za dnem tako, da je sčasoma postal popoln gospodar lisčjega brloga. In takega ježa imamo tudi v St. Andreju. Prišel je k nam ponoči, potreben lepega stanovanja in dobre hrane. In res, posrečilo se mu je; dobil je hrano in stanovanje na račun drugih. No, nekaj let je bil popolnoma miren, dokler ni spoznal odnošajev svojih rediteljev. Ko je bil pa gotov svoje nakane, začel se je raztezati in razteza se dan za dnem vedno v večji meri v dosego svojega namena. Postati hoče popoln gospodar v občini, ali drugače rečeno: on hoče to, da moramo mi plesati, kakor bode on godel. Kedo je ta jež? Jože Kosovel iz Sela na Vipavskem, ki pase duše štandrezkih kmetov.

Ko srečamo tega nuncu kjer si bodi, vidimo, da ta g. vedno nekaj misli, kajti vedno ima glavo proti tlom obrnjeno.

Pregovor pa pravi, da pošteni in trezno misleči človek drži glavo po koncu in da pravični se celo še smrti ne boji.

Kaj ta g. vse misli, to nam ni znano, pač pa nam je znano to, da on vedno gleda, kako bi svojega bližnjega, ki ne trobi v njegov rog, uničil oziroma mu škodoval. Evo nekaj izgledov:

Prva in največja misel njegova je ta, kako bi uničil „Bralno in pevsko društvo“, ki je naprednega mišljenja. — Neko mater, ko se je njen sin nekaj progresil zoper svoje starše, nagovarjal jo je, naj ga spodi iz hiše in naj mu ne da ne jesti ne piti edino zato, ker je dotični član tega društva. Ali mati, katere ljubi svojega sina in ki ve, kaj je ljubezen prave matere do svojega lastnega otroka, mu odgovori: „G., otrok je moj, in če ga od sebe spustim, in mu ne dam ne jesti ne piti, kakor Vi želite, kaj bo potem? Ali morda moj otrok, ki bode trpel lakote, ne postane lahko tat na sramoto mene in očeta itd.? Tako je žena povedala. Prav!

Drugi slučaj: Mežnar ima svojega polubrata pri sebi na stanovanju proti gotovemu plačilu. Dotični pa opravlja službo blagajnika pri „bral. in pev. društvu“; zato je padel pri g. nuncu v nemilost. Zahteval je, da ga mora polubrat-mežnar spoditi od sebe, ako ne odstopi od omenjenega društva. No, brat mežnar bi ugodil nuncu želji, ako bi ne šlo za 10 K, ki mu jih plačuje svoj polubrat za stanovanje in hrano na teden. Ali v sovraštvu sta pa vendar bila nekaj časa zaradi tega.

Ne smem pa pozabiti, da je dotičnik tudi član „Sokola“, morda da tudi to ni po volji g. nuncu. — Ko je pa videl g. nunc, da tako ne gre, dobrikati se je začel dotičnemu in 1. maja ga je sam nagovarjal, da naj odstopi od „bral. in pev. društva“ in da naj pristopi k njim, da vstanove poleg vže enega še eno novo društvo, pri katerem bode imel več zabave, kajti pri tem novem društvu bode vsa štandrezka inteligenca itd. Dotični član mu je pa kar v obraz povedal, da s tako inteligenco se on ne mara pečati in da rajši ostane tam, kjer je. — Da se v klerikalnih društvih nahaja kaj izvrstna inteligenca, to nam je popolnoma znano. Posebno se odlikuje par njih z laško kletvijo. In tudi minulosť nekatereh je kaj „inteligentna“, vredna popisa. Kako g. nunc ljubi svojega bližnjega po Kristusovih načelih, moramo tudi povedati. Tukaj je neki krčmar, ki ima vedno mnogo obiskovalcev, posebno iz delavskega stanu. To g. nuncu ni bilo po volji. Napovedal je krčmarju bojkot. Ko je dotični krčmar to zvedel, izročil je lepega nuncu odvetniku. Po vplivu odvetnika, da se je g. nunc izognil tožbe, pri kateri bi bil gotovo kaznovan, je g. nunc moral plačati odvetniške stroške.

G. nuncu strašno jezi tudi, če kedo bere ali pa če je kedo naročen na časopis „Soča“. Tega on smrtno sovraži in ne ve, kako bi se nad njim maščeval. Pred kratkim se je osebno kaj grobo zaletel v g. Fr. Zavadlavo, veleposestnika tukaj, da mora opustiti „Sočo“ itd. V tega moža se je ta g. vže večkrat zaradi tega zaletel in skušal vže na vse načine, kako bi ga vjel v svojo mrežo, ali vse zast. nj. Ta mož vže dobro ve sam, kaj je prav in kaj ne, brez teroriziranja od takega politikujotega nuncu. — Ta g. ima tudi jako lepo maniro do onih, kateri ga rede, posebno onih, ki ne trobijo v njihov rog. Daja jim jako lepa imena, ki delajo čast njegovemu stanu. — Povemo tudi g. nuncu, da nam je prišlo še nekaj posebnega na uho o njegovem delovanju proti neki osebi. Manjka še nekaj informacij, potem vže sporočimo.

Opozorjamo na koncert pri „Jelenu“, ki se vrši jutri zvečer ob 8 1/2.

Domače vesti.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabrala gospica Pavla Komel iz Ajševice pri krstu Radivoja K 6 z željo, da bi bil zvest svojemu narodu.

Za družbo sv. Cirila in Metoda daroval g. Jakob Maraž iz Vrtojbe K 5, ker se ni mogel udeležiti veselice na naroden praznik 5. t. m. pri „Zlatem jelenu“. Hvala!

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabral g. Kristofič pri omizju v gostilni pri „Kavalinu“ K 1. Hvala!

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo K 350 o priliki krsta Ivanke Bednarik.

Gosp. Jos. Rovnan je daroval družbi sv. Cirila in Metoda K 4, ker se ni mogel udeležiti veselice.

Med Slovenci poučnega izleta na Dunaju nabral Julijan Makuc iz Solkana v vselem krogu v Laksenburgu v korist družbi sv. C. in M. znesek 5 K 40 vin. Živeli!

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo v gostilni g. Jos. Doljaka, župana v Grgarju K 5. Darovali so g. župan K 1-08, ostalo se je nabralo med gosti.

Iz Lokavca. — Današnjim dnem odpisalo se je vodstvu Ciril M. družbe v Ljubljani znesek K 106, katerega smo nabrale v posebnem satoru ob prilike dvajsetletnice tuk. rokođ. društva. — K temu se je nabralo v blagu: gg. Kat. Hmelak pecivo, R. Kuavs pecivo, A. Rollett pecivo, Mar. Kovač pecivo jajca, masla, malinovec, Mar. Blaško (Mojstrove) slanina, masla, jajc in malinovec, L. Tomažič peciva, jezik, malinovca, gos. Jože Vidmar 1 salam, Mar. Bolko (Fricetova) 1 petelinček, jajca, Lovre Postel 1 kg sladkorja; nabralo se je v denarju: gg. Franc Hmelak K 10, Franica Slokar K 3, Kristina Kompara K 3, Mar. Slokar (Pavlinčkova) K 2, Ernest Bevk K 2, Tereza Kompara (Kompari) K 2, Mar. Kompara (Kompari) K 2, Ignac Bolko K 2, Stanko Soban K 1, Klementina Kompara K 1, Marija Podgornik K 1, Kristjan Slokar, Marija Kompara, Marija Kompara, Kovač Marija, Vincenca Kovač po 40 vin., Tereza Kompara 48 vin., Anton Kompara, Želka Črnigoi, Lojza Kovač, Maks Batič, Janez Bolko, Mar. Kompara, Marija Batič, Ivana Kete po 20 vin., Milka Leban 28 vin., Tereza Copič, Slokarji 30 vin.

Vsem darovalcem ter vsem, kateri so kakorkoli k tej svoti pripomogli, ter onim, ki so preplačali, iskrena zahvala!

Lojzika Tomažič, nadučiteljja soproga.

Matura na gimnaziji. — Med onimi, ki so prestali matura, je naveden tudi Anton Tonkli. Dostavljamo, da je Anton Tonkli napravil matura z odlike, kar je zadnjič po pomoti izostalo.

Matura je napravil tudi Roman Simčič iz Gorice, ki je bil zadnjič pomotoma izpuščen.

Za sanitetnega asistenta pri namestništvu je imenovan dr. Ivan Vrčon.

Za Simon Gregorčičovo kočjo na Krnu so došla v tek. letu s. deča darila: posojilnica in hranilnica v Tolminu 100 K, posojilnica v Kopru 25 K, županstva: Bovec 10 K, Miren 20 K, Grahovo 20 K; obč. starešine v Bovecu zložili 22-60 K; Ignac Gruntar, c. kr. notar v Ribnici 50 K; Fr. Gašper v Tolminu nabral 10-92 K; dr. Rud. Gruntar v Tolminu 100 K; Čisti dohodek S. Gregorčičeve akademije z dne 5. t. m. v Tolminu 140 K. Dalje je darovala Dež. zveza za tujski promet 120 K v društv. namene, in neki odlični rođoljub je obljubil tudi 100 K za S. G. kočjo.

Najsrečnejša hvala vsem blagim dobrotnikom. — Naj bi jim sledilo mnogo posnemovalcev!

Odbor Soške podružnice.

Odkritje nagrobnika in spominske plošče Simonu Gregorčiču se bo vršilo dne 6. septembra t. l.

Umrl je davi v Gorici laški deželni poslanec in industrijalec Ernest Holzer. Pokojnik je bolehal dlje časa za srčno hibo, kateri je danes podlegel. Holzer je deloval mnogo v trgovsko-obrtni zbornici, pri zavodu za pospeševanje obrti ter je užival v industrijalnem svetu ugled. Holzer je rodom Ljubljancan. Ko je prišel v Gorico, je stopil med Lahe, ki so ga radi delavnosti in nadržanosti radi sprejeli med se ter ga volili tudi za deželnega poslanca. Pokojnik je govoril prav dobro slovenski; ko ga je kdo radi tega poprašal pri kaki prireditvi n. pr. zavoda za pospeševanje obrti med Slovenci, je rekel povdarjaje: „saj sem ljubljanska srajca“!

Petardo lščelo. — Govori se, da bi bili našli pred Velepromom petardo; govori se pa tudi, da so našli eno v ulici Formica št. 25. v pritičju ter da jo je policija zaplenila. — V prostorih Mazzinijancev „Circolo popolare“ je bila včeraj popoldne do noči dolga hišna preiskava. Policija je zaplenila vse polno raznih rečij. Poleg tega je bilo nekaj hišnih preiskav pri nekaterih članih „Circola“, ki so stali ob zadnjih dogodkih v Gorici bolj v ospredju. Natančneje ni mogoče poizvedeti, vsekakor pa utegnejo priti interesantne reči na dan.

Dr. Venier, znani laški hujškač v Gorici, je bil klican včeraj pred okrajno sodnijo, ker se je na binkoštni ponedeljek umeševal v

aretacijo Marcuzzija v Gosposki ulici. Pri razpravi se je izgovarjal, da sta aretacijo izvršila dva tržaška pol. agenta, katerih ni poznal. Sodnik Covačig ga je oprostil. Branil je dr. Venierja dr. Pinavčig; dr. Venier je imel tako slabo vest, da se ni upal sam zadostno braniti. — Kakor čujemo, je proti razsodbi vložena ničnostna pritožba.

Kokarde z mestno barvo, modro-belo, so nosili Slovenci v nedeljo v Gorici. Dijak P. se je vračal domov malo po polnoči. Na Korunu sta ga prišli dve laški barabi v gosposkih suknjah ter zahtevali, naj vrže proč kokardo. Dijak se je seveda branil. Tu pa ga je ena baraba udarila v hrbet, druga pa ga je močno ranila na roki. Ena laška baraba v gosposki obleki je imela modro suknjo in bele hlače, druga je bila oblečena črno.

Na Korunu se klati rado po noči precej sumljivih ljudi okoli. Sedaj v času napadov ni bilo varno zlasti na Korunu in tam okoli. Kakor se vidi iz navedenega slučaja, se ponavljajo tam napadi. Za varnost pa ni poskrbljeno prav nič. Na Korunu ponoči lahko ubijejo človeka, pa ne dobi nobene pomoči. Tam bi morala biti policijska stražnica, kakor je potreba takih stražnic po raznih delih mesta. Nič upanja nimamo, da bi prenehali ponočni napadi, zato pa treba poskrbeti za javno varnost primerno. Tako, kakor je sedaj, ni poskrbljeno prav nič. Naj se vendar zganejo na glavarstvu ter storijo, kar treba v tem oziru.

Deželni poslanec in kanalskega župana g. A. Križnič sta dolžila starašini deželni poslanec M. Zega in G. Malnič, pristaša S. L. S., da ima neko posebno pogodbo, vsled katere je kanalska občina škodovana v svojem imetku. Poslanec in župan Križnič ju je tožil radi prestopka zoper varnost časti. Tožba se je vlekla na dolgo in široko. Klerikalni listi so udrihali po Križniču, lagali, da je sodnik v Kanalu v razsodbi izrekel grajo županu glede njegovega ravnanja z občinskim premoženjem, na kar je morala lažnjiva „Gorica“ priobčiti uradni popravek, tulili so klerikalci okoli ter se zaganjali v Križniča. Ali kaj se je končno zgodilo? V soboto se je vršila v Gorici pred okrajno sodnijo razprava, pri kateri sta bila klerikalca Zega in Malnič obsojena na globo po 30 K in pa troške, katerih ni malo, bosta morala plačati. Klerikalci so se prezgodaj veselili. Hoteli so snesti zaupanje kanalskemu županu in poslancu G. Križniču, ali skazala se je pravica in blamirana sta ostala Zega in Malnič in z njima vsa črna banda, ki je uprizarjala gonjo proti gospodu Križniču.

L'Eco del Littoral je priobčila včeraj članek „Bianco azzurro“, ki je vzbudil v mestu občo pozornost. Pravi, da so nekateri Lahi, ko so videli, da razobešajo Slovenci mestno zastavo, vsklikali: „Konečno so se vendar udali Slovenci ter so sprejeli našo barvo.“ „L'Eco“ pa pravi, da tako tolmačenje ni pravo, Slovenci da so dosegli tak uspeh, kakor si boljšega niso mogli želeli; s finim političnim taktom so stopili pod mestno zastavo, pod laško zastavo, pod zastavo laškega municipija, sredi svoje veselice so jo razobešili ter rekli: Tu pod njo se stoji dobro. Pravi, da bi bilo boljše, da so Slovenci prišli s svojo trobojnico, kakor pa da so se polastili barv „cittadinov“. Skončuje s trditvijo, da je bila slovenska nedeljska slavnost velik moralen udarec za Lahe. — Komentar naj si napravi vsak sam!

Veselica društva „Progreso“ se je vršila v nedeljo zvečer v mestnem vrtu. Veselica je bila primerno slabo obiskana. Mnogo Lahov je ta dan odšlo iz Gorice v Trst in drugam, mnogo jih je ostalo doma, tako da veselica daleč ni tako vspela, kakor se je mislilo. Ker ni godba hotela igrati prav tako, kakor so zahtevali neki mladiči, bi bilo prišlo kmalu do pretepa. Peli so in kričali, potem pa se poizgubili po kavarnah.

Ponarejen denar. — Poročali smo, da krožijo po Gorici ponarejeni goldinarji in krone. Sedaj so zaprli nekega človeka, ki je na sumu, da je razpečeval ponarejeni denar.

Svela stolica je potrdila iz nova goriškemu metropolitanskemu kapitelju pravico, ki mu jo je podelil že papež Klement XIV. leta 1772., da imajo vsi njegovi člani — tudi častni kanoniki — naslov „prontarii apostolici supernumerarii“. Zato smejo nositi mitre.

Jactinar Mlecu zraven trga tudi brusi svoj jezik proti Slovincem. Poroča se nam, da ga je neka ženska že pošteno ostela. Pri njem kupuje mnogo Slovencev. Priporočamo ga

Pri Volčjdrugi je zadel železniški stroj v tovorni vlak, in sicer okoli polnoči med soboto in nedeljo. Nekaj vagonov je motno poškodovanih. Ranjen je bil lahko 1 zavirač.

Javni ples v Šempasu se vrši v nedeljo 19. t. m. v prostorih g. Humarja.

Zgubljen. — V nedeljo je zgubil nekdo na Velodromu mošnjček, v katerem je bilo okoli 40 kron denarja. Pošten najditelj je naprošen, da istega prinese v naše upravnništvo, kjer dobi dobro nagrado.

Vojaske pretep je bil v nedeljo na Placuti v Moserjevi gostilni. Ranjena sta neki dragonec in neki topničar.

Kupujte vžgalice družbe sv. Cirila in Metoda. — To je še toliko večja dolžnost, odkar so pristrasili klerikalci na dan s svojimi „kato-liškimi“ vžgalicami, katerih dobiček ne pojde res za obmejne Slovence, ampak v klerikalne namene. Te vžgalice so narejene nalašč za to, da bi se škodovalo družbi sv. Cirila in Metoda. Družba pa ne sme trpeti škode, zato kupujemo vžgalice družbe sv. Cirila in Metoda ter ogibajmo se vžgalic klerikalne stranke, v politične namene pripravljenih.

Zveza narodnih društev.

Razvitje zastave bralnega društva v Oseku in z razvitjem združena veselica sta se vršila v nedeljo ob zadostni udeležbi občinstva, ako se pomisli, da je napravila kolesarska slavnost v Gorici vsaki prireditvi na deželi veliko konkurenco. Govoril je dr. Dinko Puc, predsednik „Zveze narodnih društev“ o pomenu zastave, navduševal in tudi navdušil je občinstvo. Zastava se je na to razvila, s sliko sv. Cirila in Metoda na eni strani, na drugi pa z napisom „Bog in narod!“ Vspored je bil zanimiv in točno izvršen. Petje je bilo prav dobro, igro „Bob iz Kranja“ so poskrbeli diletantje društva „Naprej“ iz Dornberga in želi obilo pohvale. Omeniti moramo navdušena in požrtvovalna dekleta iz Oseka, ki so mogo pripomogla k temu, da se je slavje tako izobrazilo. Ob enem kličemo društvu, naj le deluje po tej poti za pravo izobrazbo svojih članov in drugih občanarjev!

Spominjajte se privseh pri-likah tudi prepotrebne Z. N. D., ki skrbi za izobrazbo ljudstva!

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Izlet v Prago priredi Trgovsko-obrtno društvo dne 8. avgusta ter je sestavilo za izlet spodaj navedeni načrt, ki je velezanimiv ter se z istim ponuja izletnikom res mnogo ter je vsekakor pričakovati, da se izleta udeležijo, kdor le more. Cena za izlet je z ozirom na program izredno nizka, to vsled tega, ker je bilo društvo v stanu zagotoviti si mnogo olajšav za voznino in za bivanje v Pragi. Udeležbe je pričakovati tudi zato, da se v večjem številu primerne reprezentujejo obmejni Slovenci.

Pojasnila daje izletni odsek Trgovsko-obrtnega društva v Gorici, ulica sv. Ivana 7. Priglasiti se je najkasneje do 25. t. m.

Na črt izleta v Prago na jubilejno razstavo, ki se vrši 8. avgusta t. l.

I. dan: Na kolodvoru sprejem od Čehov ter slovenske kolonije v Pragi. Nato odkazovanje stanovanj. Po triurnem odmoru ogled mesta.

II. dan: Ob 10. uri zjutraj sestanek v kaki restavraciji s kratkim predavanjem o Pragi. Ob 12. uri kosilo. Ob 1. odhod na razstavo, ki se površno ogleda cela. Zvečer vrtni koncert na Žofinju.

III. dan: Sestanek ob 9. uri zjutraj. Ogled mesta in praških znamenitosti. Poset kraljevega muzeja. Ob 1. kosilo. Popoludne poset narodopisnega muzeja ter mestnega muzeja. Večerja v Obori, v velikem parku blizu razstavišča. Zvečer poset razstave ter raznih zabavišč na razstavi, ki je čarobno razsvetljena.

IV. dan: Sestanek ob 8. uri ter odhod na razstavo. Na razstavi se razdele udeleženci na oddelke, kojim bo na čelu poseben vodnik, ki jim podrobno razkaže posamezne oddelke, za katere se bodo hoteli zanimati. Kosilo v 7. okraju blizu razstavišča. Popoludne odhod na kraljevi grad hradčanski, dalje ogled svetovno znane zakladnice loretske, biblioteke ter slikarske galerije strahovske. Nato odhod na razgledni stolp Petřin. Zvečer po prosti

volji v gledališče, sokolsko telovadnico, poset vrtnih koncertov in sploh drugih zabav.

V. dan: Poset razstave oziroma izlet na posebnem parniku po Vltavi v Melnik. Med potjo opazovanje paroplovnih regulacijskih naprav. V Melniku poset in ogled svetovnoznanih melniških vinogradov in vinskih kleti.

VI. dan: Sestanek na razstavi, zopetni pregled razstave oziroma obisk tovarov in kulturnih zavodov kakor se bodo udeleženci zanimali.

Zvečer odhod v domovino.

Dostavek: Želeti je, da se čim več vinogradnikov in sadjerejcev udeležijo izleta na jubilejno razstavo v Pragi, katerega priredi Trgovsko obrtno društvo dne 8. avgusta t. l. Namerava se namreč prirediti pri tej priliki sestanek s češkimi trgovci, v svrhu, da bi priredili v Pragi ugoden trg za naše sadje in naše vino. V Pragi, na licu mesta se poučite, kaj zahtevajo tamošnji običaji, kako blago zahtevajo in po kakih cenah. Na ta način bo mogoče zjediniti se za ugoden izvoz naših pridelkov.

V načrtu za izlet v Prago, priobčenem v tem listu, je zlasti velikega poučnega pomena za vse vinogradnike izlet v Melnik, kjer se lahko na lastne oči vsak udeleženec prepriča, kaj se lahko doseže z umnim kletarstvom.

Ker je cena K 110.— v kateri je obsežena vožnja, hrana in stanovanje v Pragi, vstopnina na razstavišče in razne zabave izredno nizka, a izlet nudi mnogo lepega in koristnega ter tudi podučnega, je pričakovati izmed vinogradnikov in sadjerejcev obilne udeležbe.

Razdvoje kmetijskih posestev. — Pred kratkim je stavil član naše gosposke zbornice, prejšnji državni poslanec dr. pl. Grabmayr predlog na izvolitev posebne komisije, obstoječe iz devet članov, katere naloga bi naj bila proučiti vprašanje o preosnovi kmetijskega zemljiškega kredita. Predlog je bil sprejet. S tem se je začelo znova resno delo za rešitev vprašanja o razdvojenju kmetijske posesti, ki je od leta 1893. z malimi presledki počivalo. — Je pa tudi to vprašanje o razdvojenju kmetijstva ne samo najnujnejše in najvažnejše, ampak tudi najtežavnejše. — Na kmečkih posestvih je vključena ogromna svota dolga. Ni ga skoraj več zemljišča, ki bi ne bilo s tem ali onim dolgom obremenjeno. Hranilni, posojilni, zasebni, dedinski, pupilarni denarji so na tem in onem zemljišču vključeni, mnogokrat celo kar po vrsti na enem in istem zemljišču. K temu še pridejo različni kupninski ostanki, preživitki, zaženila, volila za pobožne namene itd. — Ti dolgovi od leta do leta rastejo in sicer neprimerno k naraščanju vrednosti posestev.

Tako se je n. pr. dognalo za leto 1890, da se je samo v tem letu na novo vključilo na poslopih z več kakor 4½ odstotnim obrestovanjem 76 milijonov 506 tisoč in 618 goldinarjev ali 143.013.236 K. — Jasno je, da se mora na neki način zemljišča razbremeniti, ako sploh hočemo ohraniti kmečki stan ter zabraniti popolni propad kmetijstva. Kakor pa smo že omenili, je vprašanje o razbremenitvi kmetijskih posestev eno najtežavnejših in najbolj zamotanih. — Ali se naj kmetu zabrani prosto razpolaganje nad svojo imovino? Ali se mu naj onemogoči zastaviti svoje posestvo in si najemati denar? Ali se naj da pravico posojati denar na kmečka posestva, torej pečati se z zemljeknjižnim kreditom samo nekaterim, zato posebno ustanovnim denarnim zavodom? Ali se naj zakonito določi, da se sme vključiti na posestva samo dolg posebne vrste, n. pr. tak dolg, bi bo imel k večjemu zakonito določene obresti odplačljiv v letnih obrokih in neodpovedljiv? — Vsiljuje se dalje vprašanje, ali je mogoče rešiti zadevo o razbremenitvi kmečkega posestva le na ta način, da se uredi zemljiški kredit, ali pa je potrebno, da se reši obenem s preosnovi zemljiškega kredita tudi cela vrsta drugih agrarnih vprašanj — n. pr. o dednem pravu, o prepodajah od očeta na sina, o prevžitnih pravicah, o zabranjenju razkosavanja zemljišč, o nerazdelnih posestvih itd. Rešitev enega edinega agrarnega vprašanja zdi se nam polovično delo, zamašenje ene luknje izmed stoterih. — Pri rešitvi teh agrarnih vprašanj se bo treba ozirati na nove razmere, v katerih živi in dela sedaj kmetijstvo; gledati se bo moralo, da se vzlic morebiti strogim zakonitim določbam omogoči zdrav razvoj kmetijstva, da se kmečkemu človeku, ki je delaven, varčen in dober gospodar, ne zabrani pridobivanje in zboljšanje gmotnega položaja. Ne smemo pozabiti, da je

že davno prešlo naše kmetijstvo iz patriarhalnega gospodarstva v denarno in kreditno gospodarstvo nove dobe, kar je čisto naravno, ker se noben stan ne more postaviti s tokom časa v nasprotje, ne da bi trpel pri tem škodo. — Pazno bomo zasledovali razvoj vprašanja o preosnovi zemljiškega kredita. — Upamo, da predlog dr. pl. Grabmayrja spravi agrarna vprašanja na površje ter jih dovede do ugodne rešitve v prosep tudi slovenskega kmetijstva. — „N. L.“

Razne vesti.

Slovanski kongres v Pragi je bil odprtjen včeraj. Otvoril ga je slovesno praški župan dr. Gros, goste je pozdravil dr. Kramář.

Car pomilosti poslance dume. — V merodajnih krogih se govori, da pomilosti car poslance dume, ki so bili radi podpisa viborskega proglaša obsojeni v ječo. Bržkone bodo pomilosteni dne 12. avgusta, na rojstni dan prestolonaslednika. Poslanci bi imeli prese-deti v ječi še nekoliko tednov.

Važna jezikovna razsodba državnega sodišča. — Nekateri češki prebivalci Opave so se pritožili na državno sodišče, ker je šlezijski deželni odbor rešil v nemškem jeziku njihovo pritožbo proti nekemu sklepu občinskega sveta. Državno sodišče je razsodilo, da je deželni odbor s tem kršil pravice jezikovne enakopravnosti. Člen 19. drž. osnovnih zakonov velja za vse javne pritožbe, tedaj tudi za šlezijski deželni odbor, katerega uradno področje obsega pokrajino, kjer sta tudi češki in poljski jezik v deželi navadna jezika. Dokler ni zakonite ureditve jezikovnega vprašanja, so odločilne določbe § 19. državnih osnovnih zakonov. Ta razsodba je velike važnosti za Slovence na štajerskem, koroškem in primorskem.

Velik požar. — V soboto popoldne je vpepelil velik požar tekom treh ur celo vas Bonadue na Francoskem. Zgorelo je nad 100 poslopij. Ostale so samo cerkev, šola in gostilna.

V Budimpešti so zaprli Amerika burgerja, uradnika pri centr. trg. in obrt. akcijski družbi, kateri je hotel potom ponarejene hranilne knjižice dvigniti pri omenjeni banki 6000 K.

K 25 letni slavnosti I. slovenskega društva „Lira“ v Kamniku dne 15. in 16. avgusta t. l. poklonil je naš plodoviti skladatelj g. Emil Adamič kantato: „Dan slovenski“, besede Simona Jenko.

List za šoli odraslo mladino začne izhajati še ta mesec v Učiteljski tiskarni. Vsebinska listu bo poučna in zabavna. Naslov mu bo Naše bodočnost. Letos bo izhajal kot brezplačna priloga „Dom. ogaj.“, drugo leto pa kot samostojen list. Nov list je prvi korak k emancipaciji naše mladine od škodljivih vplivov.

Slaba letina za tobak bo letos v Dalmaciji. Dočim se je druga leta dobivalo za tobak 4 milijone kron, ne bo letos niti četrtega dela.

Velikanski požar je divjal preteklo noč v Trstu v ulici Miramar. Požar s nastal v skladišču lesa bratov Feltrinelli. Požar se je raztezal na 2000°.

Književnost.

K. Ostaszewski - Baranski: Z morawskiej ziemi. — (Notatki). Lwów. Nakladem drukarni M. Schmitta i spółki 1908. Odlični poljski časnikar Ostaszewski-Baranski je obelodanil že celo vrsto potopisov. Potoval je po Švedski in Norveški, obiskal Dalmacijo („Z Krainy stu wysp“ 1902.), potoval po Češki in Belgiji ter leta 1905. izdal odlično delo o svojem potovanju po slovenskih krajih „Z nad Drawy, Sawy i Szezy“, zapiski z wycieczki po Styryji, Karyatji, Krainie, Goyeji i Pobr-zeżu avst.“ V svojem najnovejšem delu „Z morawskiej ziemi“ popisuje Moravsko. Knjiga je vseskozi zanimiva. Živi krajepisi so prepleteni z zgodovinskimi spomini in pojasnili o narodnostnih, gospodarskih, kulturnih in političnih razmerah. Kdor prečita to lepo delo, dobi pravo podobo o Moravski, o njeni preteklosti in o njeni sedanjosti, pa tudi o vzrokih, razmerah in o njih razvoju. To delo kaže, kako znatne in prekoristne sadove rode shodi slovenskih časnikarjev. Shod v Ljub. lani je pisatelja privabil v naše kraje in ga je napotil, da je seznanil poljski narod s Slovenci in s slovenskimi razmerami, shod slovenskih časnikarjev v Hradištu na Morav-

skem pa je dal pisatelju povod, da je poljskemu občinstvu popisal Moravsko. Kolikoga pomena je to za praktično, za dejanjsko uresničenje slovenske vzajemnosti in za medsebojno spoznavanje Slovanov, leži pač na dani.

Proda se

dvokolo, dobljeno pri srečkanju v Velodromu. Več pové Janko Likar, solicator pri gosp. dr. Mariju Pascoletto, c. kr. notarju v Gorici.

Sprejme se takoj učenca za trgovino.

Natančneje se izve pri g. Josip Marmolja v Mirnu.

Odda se v najem malo stanovanje.

Več se izve pri lastniku g. Peiru Cotiču, Raštelj št. 32.

Kupi se

gosposka hiša ali vila z 150 do 200 oralov zemlje v bližini.

Ponudbe je pošiljati na gosp. Della Zotta Via Monache šte. 16.

Proda se hiša z vrtom

v Vipolžah št. 28 in 29.

Cena kron 2600.

Natančneje se izve pri g. Francu Gojčevščiku, ulica Morelli št. 14. I. nadstropje.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7..

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drugega blaga, ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE za pisarnice, kadilce in popetnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE za krojače in šiviljarje.

Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne knjižice.

Višna obuvala za vse letne čase.

Posebnost: Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbijena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate o šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovjšo marko »Original-Viktoria« in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane »Original« le najboljše.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

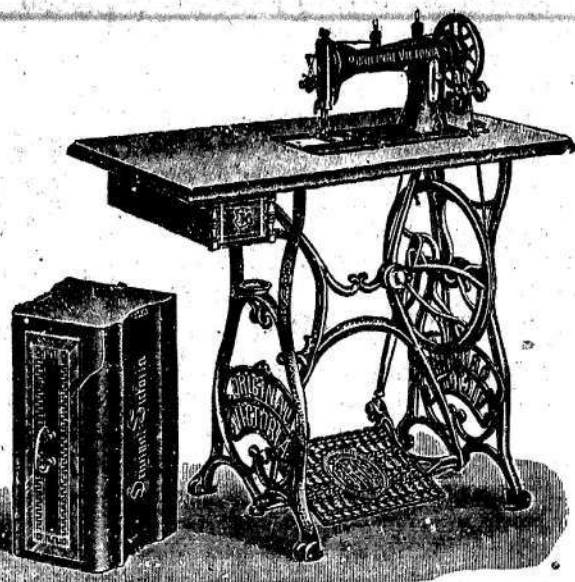
Original-Viktoria stroji so neprekinljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdo stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelki vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo nai ne zamudi prilike ogledat si pred nakupom »Original-Viktoria« stroje.

Edina zaloga »Original-Viktoria« strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles »Puch«, orožja, munice in vseh lovskih priprav pri trdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Plazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostege in naj-finejega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa, podobe na šipe in platno, ogledala, zima in platno.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načestva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1907.: Zadrugnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550.77. Posojila: 1.699.186.77. — Reservni zaklad: 85.954.35. — Vredno: hiš: 112.328.—

Josip Rovani

komisijsko & agencijsko podjetje v Gorici

Stolni trg št. 9.

Priporoča slavn. občinstvu in trgovcem iz mesta in dežele svojo zalogo izbornih mlevskih izdelkov W. Jochmann-ovega valjenega mlina iz Ajdovščine. Zastopstvo in zalogo slovečih ilirskih testenin iz »Prve kranjske tvornice Žuideršič & Valenčič v Ilirski Bistrici«.

Zalogo umetnega in naravnega ledu na debelo in drobno.

Pri tej priliki uljudno opozarja slavn. občinstvo da posluje tudi v zavarovalni stroki in zastopa prvovrstne zavarovalne zavode:

„Prvo češko na življenje iz Prage“, „Croatica“ iz Zagreba proti požaru, „Elementar“ iz Dunaja zoper nezgode.

Blago pošilja se franko vse železniške postaje. Ceniki in pojasnila brezplačno. Cene in tarife vseskozi konkurenčni. Postrežba v vsakem obziru solidna in točna.

CHRISTOFLE & Co.

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone gospodinjstvo itd.

C. kr.

dvorni založniki Christofle & Co. Dunaj I. Operaring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. — Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

Slovenci, kupujte užigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje.

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujce od K 1.20 višje. Velik vrt z verando. Stekljeni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Keglišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specijaliteta je: Caprasole — Koza s solncem. Poskusite in sodite! Svoji k svojim!